

Chúa Nhật, 20-9-2026. Năm A
Tuần 25 Thường Niên

Pl 1, 20-24. 27 Philippians 1:20-24, 27
Đối với tôi sống là Đức Kitô, chết là một mối lợi (Pl 1,21)

When he wrote these words, Paul wasn't just creating a catchy slogan for the Christian life. He was sharing his deepest conviction—how he was torn between the prospect of being united with Jesus in heaven and continuing to fulfill the mission God had called him to during his earthly lifetime. His heart and mind were so united to Jesus that he was consumed by these two seemingly conflicting desires: “to depart this life and be with Christ” or to “remain in the flesh” (Philippians 1:23, 24).

Most of us would probably rather not think of death. Perhaps it makes us recall the loved ones whom we miss. Or maybe thinking about our own death makes us consider how we will be separated from our friends and children, or from the purpose and satisfaction we feel in serving the Lord in our parish or in our community. In either case, death certainly doesn't seem like a real “gain.”

So what can we learn from St. Paul's perspective? First, heaven is something that we can wholeheartedly look forward to. While we may initially think of all that we might lose when we pass away, the truth is that we can expect to experience far more joy and satisfaction in eternity than we ever could in our earthly lives.

Second, we can experience a foretaste of the joy that awaits us in heaven right here and now. We can be so consumed with Christ that we say, with Paul, “To me life is Christ”

Khi viết những lời này, Phaolô không chỉ tạo ra một khẩu hiệu dễ nhớ cho đời sống Kitô giáo. Ông đang chia sẻ niềm tin sâu sắc nhất của mình—sự giằng xé giữa viễn cảnh được hiệp nhất với Chúa Giêsu trên thiên đàng và việc tiếp tục hoàn thành sứ mệnh mà Chúa đã giao phó cho ông trong suốt cuộc đời trần thế. Tâm trí và trái tim ông gắn bó mật thiết với Chúa Giêsu đến nỗi ông bị cuốn hút bởi hai ước muốn dường như mâu thuẫn này: “thoát khỏi đời này và ở với Đức Kitô” hoặc “ở lại trong xác thịt” (Pl 1,23-24).

Hầu hết chúng ta có lẽ không muốn nghĩ đến cái chết. Có lẽ nó khiến chúng ta nhớ về những người thân yêu mà chúng ta thương nhớ. Hoặc có thể nghĩ về cái chết của chính mình khiến chúng ta cân nhắc việc mình sẽ bị chia cách khỏi bạn bè và con cái, hoặc khỏi mục đích và sự thỏa mãn mà chúng ta cảm thấy khi phục vụ Chúa trong giáo xứ hoặc cộng đồng của mình. Trong cả hai trường hợp, cái chết chắc chắn không có vẻ là một “lợi ích” thực sự.

Vậy chúng ta có thể học được gì từ quan điểm của Thánh Phaolô? Thứ nhất, thiên đàng là điều mà chúng ta có thể hết lòng mong đợi. Mặc dù ban đầu chúng ta có thể nghĩ đến tất cả những gì mình sẽ mất khi qua đời, sự thật là chúng ta có thể mong đợi trải nghiệm nhiều niềm vui và sự thỏa mãn hơn trong cõi vĩnh hằng so với những gì chúng ta có thể có được trong cuộc sống trần thế.

Thứ hai, chúng ta có thể nếm trải trước niềm vui đang chờ đợi chúng ta trên thiên đàng ngay tại đây và bây giờ. Chúng ta có thể hết lòng yêu mến Chúa Kitô đến nỗi chúng ta nói, như Phaolô, “Đối với tôi, sự sống là Đức Kitô” (Pl 1,21). Làm thế nào chúng ta có thể hết lòng

(Philippians 1:21). How can we be consumed with Christ? Like Paul, we can spend our lives in “fruitful labor,” serving others and pointing to Jesus in all we do (1:22). As Paul delighted in seeing people grow in their faith, so, too, can we find joy in seeing our lives draw others closer to Jesus, even as we await the fullness of life in heaven.

“Lord, open my eyes to the beauty of this life, today and in eternity.”

yêu mến Chúa Kitô? Giống như Phaolô, chúng ta có thể dành cả cuộc đời mình để “lao động hữu ích”, phục vụ người khác và hướng mọi người đến Chúa Giêsu trong mọi việc chúng ta làm (1,22). Như Phaolô vui mừng khi thấy mọi người lớn lên trong đức tin, chúng ta cũng có thể tìm thấy niềm vui khi thấy cuộc sống của mình đưa người khác đến gần Chúa Giêsu hơn, ngay cả khi chúng ta đang chờ đợi sự trọn vẹn của cuộc sống trên thiên đàng.

Lạy Chúa, xin mở mắt con ra để thấy vẻ đẹp của cuộc sống này, hôm nay và mãi mãi về sau.

Mt 20, 1-16

Matthew 20:1-16

Bạn ghen tị vì sự quảng đại của tôi sao? (Mt 20,15)

A third-grade class at the local elementary school had a substitute teacher who mistakenly gave the class an extra recess. The second and fourth graders heard about it and were outraged. They complained for the rest of the afternoon. It wasn't fair!

Today's parable might prompt a similar reaction in us. The landowner goes to the marketplace throughout the day to find workers for his vineyard. He hires them at different intervals yet pays them all the same wage at the end of the workday. Not surprisingly, those who worked the whole day are upset. Shouldn't they receive more than those hired just before the workday ended? They feel resentful and envy the other workers' good fortune in receiving a full day's wage. It seems unfair!

But Jesus tells this parable to help us understand the Father's kindness. Think about the salvation God offers us: it was first for the Jews, who “labored in the field” the longest,

Một lớp học lớp ba tại trường tiểu học địa phương có một giáo viên thay thế đã vô tình cho lớp nghỉ giải lao thêm. Học sinh lớp hai và lớp bốn nghe về điều đó và rất tức giận. Các em phàn nàn trong suốt buổi chiều. Thật không công bằng!

Câu chuyện dụ ngôn hôm nay có thể gợi lên phản ứng tương tự trong chúng ta. Người chủ đất đi chợ suốt cả ngày để tìm người làm vườn nho cho mình. Ông thuê họ vào những khoảng thời gian khác nhau nhưng vẫn trả cho họ cùng một mức lương vào cuối ngày làm việc. Không có gì ngạc nhiên khi những người làm việc cả ngày đều khó chịu. Họ không phải nên nhận được nhiều hơn những người được thuê ngay trước khi ngày làm việc kết thúc sao? Họ cảm thấy bức bối và ghen tị với may mắn của những người làm việc khác khi nhận được một ngày lương đầy đủ. Có vẻ không công bằng!

Nhưng Chúa Giêsu kể câu chuyện dụ ngôn này để giúp chúng ta hiểu được lòng nhân từ của Chúa Cha. Hãy nghĩ về sự cứu rỗi mà Chúa ban cho chúng ta: trước tiên là cho người Do Thái, những người "lao động ngoài đồng" lâu

and then for the Gentiles, who joined “late in the day.” Both received the same priceless gift! And that reveals the extravagant “unfair” generosity of God, who “wills everyone to be saved” (1 Timothy 2:4).

Just imagine if those grumbling workers in today’s parable could have seen the joy and relief on the faces of the late-hired workers and their families as they received a full day’s wage! What if they saw that the landowner’s generosity meant that these workers would bring home food for their hungry children? Or what if they glimpsed the delight the landowner felt in providing so generously for his workers?

Putting ourselves in another person’s shoes is a good exercise for us, too. Because we can be like those workers in this parable, upset at someone else’s good fortune. Whether it’s a coworker who is promoted before us or the “deathbed conversion” of a notorious criminal, we might envy their blessings. So ask the Holy Spirit to give you a sense of the joy of your promoted coworker or that lost soul who has been found. And see the Father’s delight as he generously offers his gifts to all his children.

“Holy Spirit, help me to share in my neighbors’ joy as they receive God’s provision!”

nhất, và sau đó là cho dân ngoại, những người tham gia "vào cuối ngày". Cả hai đều nhận được cùng một món quà vô giá! Và điều đó cho thấy sự hào phóng “bất công” quá đáng của Thiên Chúa, Đấng “muốn mọi người được cứu” (1Tm 2,4).

Hãy tưởng tượng nếu những người công nhân cầu nhàu trong dụ ngôn hôm nay có thể nhìn thấy niềm vui và sự nhẹ nhõm trên khuôn mặt của những người công nhân được thuê muộn và gia đình họ khi họ nhận được một ngày công đầy đủ! Sẽ thế nào nếu họ thấy rằng sự hào phóng của chủ đất có nghĩa là những người công nhân này sẽ mang thức ăn về nhà cho những đứa con đói của họ? Hoặc sẽ thế nào nếu họ thoáng thấy niềm vui mà chủ đất cảm thấy khi cung cấp quá mức cho những người công nhân của mình?

Đặt mình vào vị trí của người khác cũng là một bài tập tốt cho chúng ta. Bởi vì chúng ta có thể giống như những người công nhân trong dụ ngôn này, buồn bã trước vận may của người khác. Cho dù đó là một đồng nghiệp được thăng chức trước chúng ta hay “sự hoán cải trên giường bệnh” của một tên tội phạm khét tiếng, chúng ta có thể ghen tị với những phước lành của họ. Vì vậy, hãy cầu xin Chúa Thánh Thần ban cho bạn cảm giác về niềm vui của người đồng nghiệp được thăng chức hoặc linh hồn lạc lối đã được tìm thấy. Và hãy nhìn thấy niềm vui của Chúa Cha khi Người hào phóng ban tặng những ơn sủng của mình cho tất cả con cái của Người.

Lạy Chúa Thánh Thần, xin giúp con chia sẻ niềm vui với những người lân cận khi họ nhận được sự cung cấp của Chúa!

Nguồn: the word among us
Chuyển ngữ: Linh mục Phaolô Vũ Đức Thành, SDD.